

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Новосьолова М.О., магістрант

Науковий керівник: Деділова Т.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Сучасний стан і тенденції світо господарського і внутрішнього розвитку поставили Україну перед необхідністю відповідати на небезпечні виклики. Серед широкого кола важливих завдань, що стоять перед країною, важливе місце займають питання вибору методів розвитку та капіталізації промислових підприємств.

Недостатній рівень інвестицій в основний капітал і нематеріальні активи, великий ступінь зносу основних фондів, висока питома вага збиткових підприємств, переважання фіскальної функції держави та відсутність уваги до процесів функціонування підприємств стримують капіталізацію суб'єктів господарювання.

Нерозвиненість фінансового ринку України, наявність лише невеликої частини біржових угод, що мають інвестиційний характер, недостача інвестиційних ресурсів і домінування власних коштів у фінансуванні та інвестуванні підприємств, низька якість інститутів і механізмів захисту прав власності стимулюють пошук нових методів розвитку, розширення видів і обсягів залучення ресурсів у ринковий оборот, створення умов переведення більшої частини знов створеної вартості підприємств у капітал [1, с. 330].

Підвищення конкурентоспроможності та вартості бізнесу в умовах інституціональних змін потребує застосування й розробки адекватних економічних, соціальних і інституціональних методів розвитку та поглиблення процесів капіталізації підприємств на основі залучення ресурсів у ринковий оборот та переведення частини знов створеної вартості на підприємстві в капітал. Виходячи із того, що метод економічної теорії – це засіб пізнання як певна сукупність або комплекс прийомів і операцій з метою теоретичного відтворення економічної системи, її законів і суперечностей, методи розвитку та забезпечення капіталізації розглядаються як сукупність етапів підготовки, прийняття рішень щодо капіталізації та способи їх реалізації промисловими підприємствами і комерціалізованими організаціями, засоби, інструменти, механізми їх адаптації до нестабільного інституційного середовища.

Від промислового комплексу сьогодні безпосередньо залежить стан усієї економіки країни. Динаміка ринку промислової продукції

України, а також показників господарської діяльності промислових підприємств свідчить про наявність негативних тенденцій.

Наявний потужний інтелектуально технологічний потенціал, зосереджений підприємствами у промисловості, формує для України перспективи створення конкурентоспроможного промислового комплексу, здатного утвердити її як високотехнологічну державу.

Нині склалась модель експортноорієнтованого адаптивного розвитку промисловості, яка характеризується переважанням слабо диверсифікованого та водночас низько технологічного виробництва й спонукає країну пристосовуватись до потреб світового ринку в межах наявних внутрішніх можливостей та поточних конкурентних переваг.

Ефективність такої моделі ставиться під сумнів надмірною прив'язкою до світової кон'юнктури та відсутністю механізмів протистояння негативним зовнішнім впливам [2, с. 91], що здатні порушити стійкість після кризового відновлення.

Сучасні тенденції щодо розгортання фінансово боргової кризи у країнах Європи вже негативно позначились на кон'юктурі світового ринку і можуть призвести до скорочення попиту на основну експортну продукцію України.

Розробка напрямків подальшого розвитку промислового комплексу України вимагає детального аналізу динаміки промислового виробництва у різні періоди функціонування економіки, уточнення чинників і викликів, що вплинули на показники росту чи занепаду промисловості.

Відновлення промисловості та створення передумов для забезпечення довгострокового економічного зростання можливе лише на основі виконання завдання формування сучасних механізмів промислової політики, які дозволять модернізувати структуру промисловості на засадах підвищення частки виробництва товарів із високою доданою вартістю, насамперед, високотехнологічних, нарощування їх експорту, розвитку внутрішнього ринку збуту, забезпечення припливу інвестицій у виробничий сектор економіки, налагодження виробництва продукції, здатної ефективно конкурувати з продукцією іноземного виробництва, підвищення енергоресурсної ефективності виробництв, утворення замкнених циклів виробництва [3, с. 123]. Це, у свою чергу, можливе лише за умов своєчасної та повної діагностики стану промислових підприємств усіх видів економічної діяльності, задля виявлення можливих резервів виходу з кризового стану, в якому опинились підприємства. Завдання ж

промислової політики в Україні має полягати у структурно технологічній модернізації промислового комплексу та переході до вищих технологічних укладів.

Промислова політика має стати дієвим інструментом економічних реформ та механізмом, що забезпечить після кризове відновлення на якісній основі, нарощування потенціалу промислового виробництва як основи економічного зростання у довгостроковому періоді [4, с. 41].

Література.

1. Мочерний С. Метод економічної теорії : Економічна енциклопедія : У трьох томах. – Т. 2 / Редкол.: С.В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К. : Вид. центр «Академія», 2001. – 330 с.

2. Потенціал національної промисловості: цілі та механізми ефективного розвитку / [Кіндзерський Ю.В., Якубовський М.М., Галиця І.О. та ін.]; за ред. канд. екон. наук Ю.В. Кіндзерського / НАН України; Ін-т екон. та пронозув. – К., 2009. – 91 с.

3. Модернізація України – наш стратегічний вибір. Щорічне послання Президента України до Верховної Ради України. – Київ, 2011. – С. 123.

4. Промислова політика як чинник після кризового відновлення економіки України [Електронний ресурс]. – К. : НІСД, 2012. – 41 с. – Режим доступу : http://www.niss.gov.ua/public/File/2012_nauk_an_rozrobku/prompolitika.pdf

КОНТРОЛІНГ, МОНІТОРИНГ ТА ДІАГНОСТИКА ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Кіктенко Р.Д., студент

Науковий керівник: Колонтаєвський О.П., к.е.н., доцент

*Харківський національний університет міського господарства
ім. О.М. Бекетова*

Контролінг у теорії і практиці економічної діяльності підприємств виступає як складне поняття. Під контролінгом розуміють концепцію ефективного управління суб'єктом підприємницької діяльності з метою забезпечення його стабільного існування на ринку. Службою контролінгу аналізується звітна документація господарського суб'єкта, визначаються перспективні напрями